Domoljubni radio

Portal domoljubnog radija

3. Objava iz serijala „Kako ojačati borbu protiv stereotipa i predrasuda“ – Stereotipi prema osobama s intelektualnim teškoćama i ženama u poslovnom svijetu – autor Antun Brađašević

Antun Brađašević · Friday, October 13th, 2023

Ponekad se razni sterotipi isprepliću u životu jedne osobe i treba imati snage istrpjeti teškoće i znati se nositi s njima, odnosno valja ojačati i dobiti snagu za rješavanje raznih situacija. Ragovarali smo s **Mirelom Relković** predsjednicom novogradiške Udruge Suncokret. Ta Udruga skrbi o osobama s intelektualnim teškoćama i egzisitira preko 20 godina, a gospođa Relković je predsjednica zadnje dvije godine ali je ujedno i predsjednica Nadzornog odbora zajednice ovih udruga u RH. Gospođa Relković je ujedno i vrlo uspješna poslovna žena, vlasnica financijsko-računovodstvenog obrta u Novoj Gradiški, blogerica, predsjednica Udruženja računovođa Hrvatske pri Hrvatskoj gospodarskoj komori, kolumnistica u časopisu Poduzetnik. U tekstu koji slijedi izdvojili smo neka po nama vrlo zanimljiva stajališta po pitanju suzbijanja stereotipa i predrasuda i to po dvije osnoven teme: A – stereotipi prema osobama s intelektualnim teškoćama i B – stereotipi i predrasude prema ženama u poslovnom svijetu.

A)

Suncokret je biljka koja se uvijek okreće prema
Suncu pa tako i osobe s intelektualnim teškoćama rado žele vidjeti svjetlost, vedrinu koja na njih djeluje pozitivno i rehabilitirajuće. Tek kroz intenzivan rad s osobama s intelektualnim poteškoćama može se razumjeti kako one svakodenvno funkcioniraju i što je njima potrebno.

U društvu su takve osobe stigmatizirane, neki ih smatraju
opasnim, pretećim, i prema njima imaju jeke negativne stereotipe i predrasude te zaziru od njih. Takve osobe u svom životu puno teže dolaze do nekih ciljeva kao što su obrazovanost, zaposlenost, ugodan i siguran obiteljski život, itd. Takve osobe su u mogućnosti vrlo odgovorno i marljivo obavljati neke menje složene poslove, i mogle bi biti zahvalni zaposlenici u sektoru privatnog poduzetništva i sl.

Srećom s državne razine u Hrvatskoj prepoznat je
problem kako je nužno pomoći osobama s intelektualnim teškoćama pa se to čini kroz državne institucije ali i vaninstitucionalno kroz rad udruga iz građanskog

društva koje mogu aplicirati sa svojim programima na javnim pozivima Ministarstva rada i spcijelane skrbi ili prema raznim EU projektima koji su sada vrlo aktualni.

U vrlo poznatoj i ekstremno uspješnoj hrvatskoj tvrtci **Info bip** prije izvjesnog broja godina odlučili su zaposliti osobu s intelektualnim teškoćama što se pokazalo izuzetno dobro. Ta osoba priprema tople napitke i sjajno se uklopila u radnu okolinu.

Inače u Udruzi Suncokret su osobe od 18 – 60 godina i odlično se međusobno slažu i pomažu jedni drugima kako bi se socijalizirali u društvu u okolini u kojoj žive, u obitelji, u društvenom životu. Za njih je već dugi niz godina u Udruzi organiziran poludnevni boravak. Tu se bave kreativnim radionicama, sportom, druženjem,… Ipak nužna im je kvalitetna i stručna psihološka pomoć i kontinuiran rad s njima. Na novogradiškom području proteklih 20-tak godina uočljiva je vrlo pozitivna promjena kada je riječ o stavu okoline prema osobama koje imaju intelektoualne teškoće. Nekada, uglavnom zbog neznanja i needuciranosti, bila je vrlo snažna stigmatizacija tih osoba, pa su ih mnogi izbjegavali, a čak su ih i u obitelji skrivali od javnosti. Sada je već puno drugačije. U novogradiškoj Industrijsko-obrtničkoj školi je uvedeno nekoliko zanimanja ugostiteljskog smjera koje pohađaju te osobe i postižu odlične rezultate. U sportskim ekipama ponekad su te osobe standardni prvotimci, a vrlo aktivno sudjeluju i u koncertima, kulturnim priredbama i glazbenim događanjima. I osobama s intelektualnim teškoćama čini veliku radost kada npr. u gradu sretnu nekoga pozatoga ili kad im se netko javi i pozdravi ih. Tada se osjećaju radosno i prihvaćeno od okoline.

Važno je da se društvena zajednica sustavno educira o tome tko su i što su osobe s intelektualnim teškoćama, kako im pristupiti, kako komunicirati s njima i kako im pružiti priliku da i oni budu ravnopravni dionici života u zajednici. Pravi način za to je volontiranje u udrugama koje brinu o tim osobama. Poželjno je i lobirati za te udruge i pomagati im kako bi priskrbili sredstva za rad, kako bi se kvalitetno kandidirali na javne natječaje za dodjelu sredstava. Moguće je tim udrugama i donirati sredstva i pomoći na neki drugi konkretan način. Potrebno im je pomoći kada je riječ o vidljivosti njihovog rada kroz novinarske objave ili prikaz aktivnosti preko društvenih mreža. Lijepo je kada se prikazuju njihovi sportski i drugi uspjesi. Činjenica je kako je tih osuba bilo oduvijek a bit će ih i ubuduće a suvremeno društvo mora imati kvalitetnu strategiju rada s njima koja se mora unapređivati sukladno uvijek nekim novim izazovima koje donosi vrijeme. Gospođa Relković voli reći kako **u radu s osobama s intelektualnim teškoćama trebamo im uvijek na neki način reći kako će sve biti**

dobro i da ne moraju brinuti.

B)

Da li je ženama teže u svijetu *busines*-a? Je li istina da su žene u poslovnom svijetu slabije
plaćene, da su izloženije raznim oblicima pritisaka a za što su zapravo
„zaslužni“ stereotipi i predrasude prema njima?

Gospođa Relković smatra kako su ti problemi u muško
–ženskim odnosima zapravo stvar karaktera svakoga ponaosob. Sve možemo gledati na primjeru početka radne karijere jedne žene ili muškarca. Žene se u mlađim godinama potvrđuju kao majke, rađanjem i odgojom djece te brigom o obitelji i obiteljskim obvezama, dok muškarci po tom pitanju ipak imaju nešto drugačiju situaciju. Karijere žena se afirmiraju u nešto kasnijim godinama, dok muškarci to postižu u mlađim godinama. Gospođa Relković primjerice već 29 godina radi kao poduzetnica u svome poslu, no nekada je poduzetništvo bilo više svojstveno muškarcima. Situacija se zadnjih godima po tom pitanju jako mijenja.

Ipak percepcija javnosti je katkada drugačija pa se opet više gleda što je žena odjenula, kako izgleda, a manje kakav poslovni rezultat je polučila i slično. Patrijalhalni stavovi nisu stvar prošlosti i nisu svojstveni samo manje obrazovanim sredinama. Katkada su ljudi iz manjih gradova i ruralnih sredina puno tolerantniji i obazriviji kada je riječ o odnosu prema ženama u poslovnom svijetu. Sa skromnim i jednostavnim ljudima puno je lakše komunicirati u poslovnom svijetu. Nužno je održati visoku razinu međusobnog poštovanja i svatko bi trebao „raditi na sebi“ i preispitivati i ispravljati vlastite greške te se u pozitivnom smislu mijenjati.

Autor: Antun Brađašević

Ciklus objava„Kako ojačati borbu protiv stereotipa i predrasuda“ – financijski podržava Agencija za elektroničke medije kroz projekt “Poticanje novinarske izvrsnosti 2023.”

This entry was posted on Friday, October 13th, 2023 at 1:04 am and is filed under Nekategorizirano You can follow any responses to this entry through the Comments (RSS) feed. Responses are currently closed, but you can trackback from your own site.